

Syyrin Sanomat *2023*

Tuorlan Majatalo

SISÄLLYS

TOIMITTAJALTA.....	3
HYVÄT SUKULAISET.....	4
KUULUMISIA SÄÄTIÖLTÄ.....	6
JAAKKO IHAMUOTILA IN MEMORIAM.....	7
AMMATTIKIN VOI PERIYTYÄ PERHEESSÄ.....	9
ELÄMÄÄ ENGLANNISSA.....	13
SUKUSEURAN KOKOUS TUORLASSA.....	16
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT.....	21
SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2023.....	22

TOIMITTAJALTA

Hyvä lukija,

Tervehdys toimittajalta! Nyt on taas se aika vuodesta, kun ilmestyy Syyrin Sanomat. Lehdessä muistellaan edesmennyttä Jaakko Ihamuotilaa, joka ehti toimia tovin Matilda Ihamuotilan säätiön valtuuskunnan puheenjohtajana. Säätiön riveissä pitkään istuneet Erkki Kuivajärvi ja Jukka Kahila muistelevat Jaakkoa älykkäänä ja viisaana henkilönä, jolla ‘oli kyky huomioda läsnäolijat ja taito kuunnella muita’.

Vaikka Jaakon kalenteri olikin olettavasti täynnä velvollisuuksia, häneltä löytyi aina aikaa säätiön asioille, ja kokoukset käytiin ilman kiirettä ruokailuineen. Kokouspaikkana toimi usein Espoon Keilaniemessä Nesteen torni, joka tarjosi ylimmistä kerroksistaan mahtavat näköalat. Risto-veli on muistellut veljeään kirjoittamassaan nekrologissa sivulla 7.

Ensi syksynä sukuseuran vuosittainen retki pidetään **31.8.2024 Paimion parantolassa**. Aloitetaan tapaaminen klo 12 yhteisellä ruokailulla, buffetpöydän antimilla, Ravintola Toivossa, jonka jälkeen pääsemme tutustumaan Alvar ja Aino Aallon mestariteokseen 90 minuutin pituisella opastetulla kierroksella. Opastus ja ravintola ovat esteettömiä. Päivä päättyy kahvitteluun. Omavastuuosuus on aikuisilta 20 euroa ja alle 12-vuotiaat pääsevät ilmaiseksi. **Sitovat ilmoittautumiset ja erikoisruokavaliot tulee ilmoittaa 16.8.2024 loppuun mennessä.**

Kiitän lämpimästi lehteen kirjoittaneita sukulaisia.

Hyviä lukuhetkiä ja rauhallista joulunaikaa!

Syyrin Sanomien toimittaja,

Sini Fabre

HYVÄT SUKULAISET,

Tänä vuonna saamme valkoisen joulun mutta joulun rauhaa varjostaa Ukrainan sota sekä Israelin ja Hamasin välinen aseellinen konflikti, jossa sijaiskärsijöinä ovat lapset ja viattomat siviilit. On surullista nähdä miten paljon maailmassa tapahtuu pahaa. Taas on todistettu, että ihminen on ihmiselle susi. Väinö Linnan Tuntemattomassa Sotilaassa Antero Rokka oli sitä mieltä, että sodat loppuvat sotimalla.

Itse en usko tähän väittämään koska sodan inhimilliset kärsimykset ja taloudelliset menetykset ovat liian suuret. Nyt olisi aika neuvottelujen ja aselevon ennen, kuin tilanne riistäytyy pahemmaksi. Suomenkin valtiojohto voisi olla tässä suhteessa vieläkin enemmän aloitteellinen. Laihakin sopu on aina parempi kuin lihava riita. Sodassa ei voita kukaan, vaan kaikki häviävät. Myös Suomi on joutunut Venäjän hybridihyökkäyksien kohteeksi. Itärajan yli on tullut paperittomia maahantulijoita polkupyörillä venäläisten viranomaisien avustamana. Hallitus on sulkenut raja-asemia ja nyt on suljettu koko itäraja kahden viikon määräajaksi.

Syyrin Sukuseura piti sääntömääräisen sukukokouksensa 07.10.2023 Kaarinassa Tuorlan Majatalossa. Sukukokouksessa valittiin jäsenet sukuseuran johtokuntaan. Johtokunnassa jatkavat Sini Fabre, Ulla Vesander, Antti Pakula, Janne Rajala, Merja Isotalo, Marja Ääriä, Jukka Kahila ja Kyllikki Raatikaisen tilalle valittiin Kyllikin esityksestä Tuulikki Koskinen. Johtokunta haluaa kiittää Kyllikkiä hänen työstään sukuseuran toiminnassa. Iso kiitos hänelle. Samalla toivotetaan Tuulikki tervetulleeksi johtokuntaan Kokouksessa kävimme keskustelua jäsenrekisterin päivittämisestä ja sen ylläpidosta. Osoitteiden muutokset eivät päivitty ja näin ollen sukuseuran lähettämät kirjeet ja tiedotteet eivät tavoita suvun jäseniä. Kirjepostin lähettäminen on kallista ja postin kulku on osoittautunut epävarmaksi ja hitaaksi. Helpoin ratkaisu tähän olisi se, että keskitämme kaiken tiedottamisen Syyrin sukuseuran kotisivuille. ***Yksi paikka, kaikille sama tieto.*** Toinen vaihtoehto on se, että keräämme suvun jäsenien sähköpostirekisterin. Se edellyttää manuaalista päivittämistä ja ennen kaikkea suvun jäsenten aktiivisuutta. Päätimme alkaa kerätä suvun sähköpostirekisteriä. Ilmoittakaa minulle osoitteenmuutokset, sähköpostiosoitteenne, sukuun syntyneet ja edesmenneet

henkilöt, jotta tieto sukulaisista olisi ajan tasalla. Pyydän huomioimaan, että Matilda Ihamuotilan muistosäätiö ei enää lähetä kaavakkeita apurahahakemuksiin, vaan ne printataan sukuseuran nettisivuilta. Tutustukaa huolella hakemuksen täyttöohjeeseen, joka löytyy myöskin Syyrin sukuseuran kotisivuilta. Viimeinen jättöpäivä hakemukselle on 30.9.2024. Alla on myöskin jäsenmaksulomake (ei koske kunnia-/ainaisjäseniä). Lopuksi muistuttaisin, että jouluna on hyvä muistaa vähäosaisia ja yksinäisiä. Kaikilla asiat eivät ole yhtä hyvin kuin monella meistä.

Haluan toivottaa kaikille teille oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2024.

Jukka Kahila, sukuseuran puheenjohtaja

Saajan tilinumero	Liedon Osuuspankki FI64 4713 1020 0186 75	JÄSENMAKSU 2023 Yksin asuva 10 € Perhejäsenmaksu 30 € Alle 18 v ei jäsenmaksua Merkaa maksavien perhejäsenten nimet	
Saaja	Syyrin Sukuseura		
Maksaja			
Tililtä nro		Eräpäivä	Euro

KUULUMISIA SÄÄTIÖLTÄ

Vuosi on mennyt taas ja tapahtumat ja uutiset maailmalta eivät aina näytä positiivisilta. Nämä asiat vaikuttavat myös Matilda Ihamuotilan muistosäätiön toimintaan ja tulokseen. Säätiön varathan ovat sijoituksissa osakkeisiin, rahastoihin ja osakehuoneistoihin. Pörssikurssit laskevat ja vuokralaisia on vaikea saada.

Säätiön näkyvin toiminta on apurahojen jakaminen opiskelijoille. Hallintoneuvosto ja hallitus on kuitenkin pyrkinyt siihen, että apurahojen summa ei olisi liian riippuvainen talouden tilasta vaan ne pyrittäisiin pitämään suhdanteista riippumattomalla tasolla.

Tänäkin vuonna on jaettu apurahoja. Hakemuksia tuli useita. Erityisesti A-sukuhaaran hakijoiden määrä oli suurempi kuin muiden haarojen. Erityistä huomiota on säätiön puolelta laitettu siihen, miten hakemus oli tehty. Se, että saatekirjettä ei ole ollut hakemuksen mukana, on vaikuttanut jaettuun summaan.

On myös pohdittu sitä, voisivatko apurahan saajat esitellä itsensä ja opiskelualueensa lyhyesti Syyrin Sanomissa. Miten tämä tehdään? Palataan siihen myöhemmin.

Säätiön hallintoneuvoston ja hallituksen kokoonpanossa on myös ollut muutoksia. Erkki Kuivajärvestä tuli keväällä hallintoneuvoston puheenjohtaja, Elina Seppälästä varapuheenjohtaja ja Vilma Nerjannosta sihteeri.

Vaikka uutiset maailmalta ovat apeita, pyritään me näkemään asioista iloiset puolet ja katsomaan luottavaisesti tulevaisuuteen.

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallituksen pj,

Timo Syrjänen

JAAKKO IHAMUOTILA IN MEMORIAM

Vuorineuvos Jaakko Ihamuotila syntyi 15.11.1939 ja kuoli 13.10.2023. Jaakko kasvoi ja vietti varhaisen nuoruutensa Histan kartanossa Espoon Nuuksiossa. Siellä hän oppi luonnonläheisyyteen ja erilaisiin maataloustöihin. Alkukesät sokerijuurikkaan harvennuksessa opettivat hänet kestäväseen pitkäkestoista sitkeää työntekoa.

Jaakko oli erittäin älykäs, mikä ilmeni jo lapsuudessa. Kun hänen vanhempi veljensä aloitti kansakoulun, ilmoitti 5,5-vuotias Jaakko, että hän lähtee myös. Jaakko piti päänsä kodin vastustuksesta huolimatta ja Nuuksion pienen koulun opettaja suostui ottamaan Jaakon vastaan.

Tämän seurauksena Jaakko tuli ylioppilaaksi jo 17-vuotiaana Viherlaakson yhteiskoulun siihen mennessä kaikkien aikojen parhaalla todistuksella, jossa kymppit seurasivat toisiaan. Hän oli matemaattisesti lahjakas ja päätti pyrkiä Teknillisen Korkeakoulun teknillisen fysiikan osastolle, johon siihen aikaan oli vaikeinta päästä. Kun Viherlaakson koulussa oli vain lyhyt matematiikka, antoi aineen lehtori hänelle pitkän matematiikan tunteja. Tämä sanoi Jaakolle, että älä nyt sitten sure, jos et hakemallesi alalle heti pääsekään. Kun Jaakko sitten kävi Korkeakoulussa katsomassa haun tuloksia, hän huomasi oman nimensä olevan kärjessä parhaalla pistemäärällä.

Jaakon opiskelu eteni ydinfysiikassa professoreiden Erkki Laurilan ja Pekka Jauhon ohjauksessa. Samanaikaisesti hän toimi TKK:n ylioppilaskunnan puheenjohtajana mm. Dipolin vaativien rakennushankkeiden aikana.

Jaakko valmistui diplomi-insinööriksi v. 1964. Oltuaan vähän aikaa ydintekniikan assistenttina ja vt. apulaisprofessorina hän siirtyi Imatran Voimaan ydinvoimalaitos-suunnittelijaksi. Vuonna 1966 hallitus teki päätöksen ydinvoimalan rakentamisesta Suomeen ja tarjoukset pyydettiin muutamilta yrityksiltä. Yksi niistä oli Canadian Electric, jonka tarjoukseen Jaakko lähti tutustumaan vuodeksi.

Poliittisen painostuksen vuoksi ydinvoimala päätettiin tilata Neuvostoliitosta. Kun parhaaksi osoittautuneet länsiyhtiöt näin sivuutettiin, päätti Jaakko pettyneenä vaihtaa alaa ja siirtyi sittemmin konepajayhtiö Valmetin palvelukseen, jossa eteni toimitusjohtajaksi vain 34-vuotiaana. Kahdeksan vuotta myöhemmin hänet nimitettiin Suomen silloin ylivoimaisesti suurimman yrityksen, Neste Oy:n pääjohtajaksi. Tässä roolissa hän vaikutti keskeisesti suomalaiseen talouselämään ja energiapolitiikkaan lähes 20 vuoden ajan.

Jaakko pyrki edistämään tutkimus- ja kehitystyötä kaikissa tehtävissään. Hänen aloitteestaan syntyi Millennium-teknologia-palkinto, joka myönnetään ihmisten elämänlaatua parantavan teknologian

kehittäjälle. Tämä joka toinen vuosi jaettava miljoonan euron palkinto on tuonut Suomelle kansainvälisesti myönteistä näkyvyyttä.

Jaakon keskeiset harrastukset olivat tennis, golf, laskettelu ja metsästys. Hänellä oli kolme lasta ja yhdeksän lastenlasta. Tätä suurperhettä Jaakko vei matkoille uusiin maihin ja kulttuureihin.

Jaakko on Matilda Ihamuotilan pojan Artturin pojanpoika ja Veikko Ihamuotilan poika. Jaakko toimi Matilda Ihamuotilan säätiön valtuuskunnan puheenjohtajana 1970-luvun puolesta välistä 2010-luvun puoleen väliin.

Risto Ihamuotila, Jaakon vanhempi veli

Jaakko ja Tuula Ihamuotila Jaakon 80-vuotisjuhlamatkalla Etelä-Afrikassa vuodenvaihteessa 2019-2020.

Kuva Elina Seppälän kuva-arkistosta.

AMMATTIKIN VOI PERIYTYÄ PERHEESSÄ

Teksti: Timo, Fanny, Anna ja Emma Syrjänen

Monissa suvuissa ja perheissä ammatit ja opinnot periytyvät. Näin on myös meidän Syyrin suvussa, jossa on varsinkin paljon maatalouteen liittyviä ammatteja, mutta myös insinööri-ammatteja löytyy useista sukuhaaroista.

Hyvä esimerkki on Matilda Ihamuotilan muistosäätiön perustaja Richard Ihamuotila. Hän suoritti Turun teollisuuskoulun kurssin. Myöhemmin hän pääsi Hallen yliopistoon Saksassa, jossa suoritti diplomi-agronomin tutkinnon v.1910. Richard oli kiinnostunut fysiikasta ja sähkötekniikasta ja teki merkittäviä keksintöjä sähkötekniikan alalla. Hän jatkoi opintojaan Hannoverin teknillisessä korkeakoulussa, mutta vuonna 1914 syttynyt maailmansota keskeytti opinnot. Sodan jälkeen hän sai työpaikan Helsingin sähkölaitoksen laboratorioinsinöörinä.

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön, jonka Richard Ihamuotila perusti, ajatuksena on tukea suvun nuoria opinnoissaan. Se, miten on näiden opiskelijoiden opinnot ovat sujuneet ja miten he ovat löytäneet paikkansa yhteiskunnassa, on kiinnostavaa. Meidän perheeseemme kuuluu neljä diplomi-insinööriä. Me kaikki olemme saaneet opiskelumme stipendejä sukusäätiöltä. Ohessa meidän kuulumisiamme ja mietteitä opiskelusta, haalareiden väristä, työstä, naisnäkökulmasta ja suvusta:

Olen Fanny, 33-vuotias diplomi-insinööri, puolivuotiaan Lauri-pojan äiti, juoksuintoilija, Lauttasaarelainen ja innokas lukija. Aloitin opintoni Teknillisessä korkeakoulussa, joka opiskelujeni aikana muuttui Aalto-yliopistoksi. Luin pääaineenani ympäristöasioiden hallintaa, sillä olin jo lukiossa kiinnostunut kemiasta, matematiikasta ja biologiasta. Ympäristöasioiden opiskelun myötä pystyin yhdistämään nämä kaikki kolme. Ympäristöasioiden hallinta sisälsi opintoja niin päästöjen vähentämisestä ja käsittelystä, kuin ympäristöjohtamisesta, sekä ympäristölainsäädännöstä. Haalarini väri oli keltainen.

Tällä hetkellä työskentelen Fiskars Groupilla vastuullisuusasiantuntijana. Olen mukana varmistamassa, että Fiskars Groupin tuotteet, mukaan lukien Iittalan ja Arabian tuotteet, tehdään

mahdollisimman vastuullisesti muun muassa hiilidioksidipäästöjä vähentäen ja työturvallisuus huomioiden.

Pääaineopintoni olivat naisvaltaisia, mutta luin sivuaineena konetekniikkaa, joka puolestaan oli hyvin miesvaltainen. Olin joillain sivuainekursseilla ainoa tai toinen naispuolisista osallistujista. Osassa ryhmätöistä minulle yritettiin sovittaa sihteerin roolia, mutta pidin pääni kylmänä ja halusin olla täysivaltainen ryhmän jäsen.

Työelämässä olen ollut vähemmistössä nuorena naisena, sillä olen ollut aina teollisuuden kanssa tekemisissä. Useimmiten sukupuoltani tai nuorta ikääni ei ole erityisemmin huomioitu, mutta joskus olen huomannut olevani altavastaja - vaikkakin olisin ollut huoneen asiantuntevin. Onneksi viimeistään suuni aukaistessa ovat muiden asenteet muuttuneet.

Suku merkitsee minulle läheisiä ja perinteitä. On tärkeä tietää mistä tulee.

Olen 31-vuotias Anna ja olen opiskellut kemiantekniikkaa Åbo Akademiassa. Olen ollut myös yhden vuoden vaihdossa Trondheimissa, Norjassa NTNU-yliopistossa, joka on avannut paljon ovia urallani ja myös muualla elämässäni. Asun tällä hetkellä Osllossa poikaystäväni kanssa ja olen asunut täällä kohta kuusi vuotta.

Olen aina ollut kiinnostunut kemiasta, mutta erityisesti työvaihtoehdot diplomi-insinöörinä kiinnostivat. Diplomi-insinöörin papereilla voi tehdä niin montaa erilaista hommaa. Minua on aina kiinnostanut myös kehittää maailmaa ja vaikuttaa positiivisesti tulevaisuuteen, ja kemiantekniikkaa lukemalla olen saanut tähän hyvän mahdollisuuden. Halusin oppia ruotsin kielen, jotta minulla olisi mahdollisuus muuttaa Ruotsiin (tai Norjaan) opintojen jälkeen ja tämän takia hain Åbo Akademiin opiskelemaan.

Åbo Akademin kemiantekniikan haalarit olivat limen/mintun väriset. Haalari saatiin valkoisena ja ne piti itse värjätä, joten väri saattoi olla hyvinkin mintun sävyn tai vahvan limen värin väliltä. Minun haalarini olivat enemmän limen sävyä.

Johdan tällä hetkellä kartongin kehitystiimiä Elopakilla. Elopak on norjalainen firma, joka valmistaa mehu- ja maitotölkkejä.

Teknisellä alalla työskentely ja tekniikan opiskelu on ollut miesvaltaista, mutta olen huomannut, että muutosta on tapahtunut. Alalla alkaa olla enemmän naisia, nuoria naisia näkyy myös korkeimmilla tasoilla, joka on ilo nähdä.

Suku on minulle tärkeä. Asun eri maassa kuin perhe ja suku, joten välillä sukulaisten näkeminen ei ole yhtä helppoa, mutta onneksi voi aina puhelimen tai Skypen välityksellä soittaa.

Olen 28-vuotias Emma ja olen perheen nuorin tytär. Isäni ja isosiskojen esimerkistä lähdin opiskelemaan tekniikkaa. Pääaineena konetekniikka ja sivuaineena tietotekniikka, joita opiskelin Aalto-yliopistossa, josta valmistuin keväällä 2021. Valitsin konetekniikan pääaineeksi osaksi isäni esimerkistä, mutta myös, koska fysiikka on aina kiinnostanut minua ja tekninen korkeakoulu oli siksikin luonnollinen valinta. Konetekniikan haalarit ovat vaaleanpunaiset.

Valmistuttuani yliopistosta päätin lähteä kehittämään uraani tietotekniikan maailmassa. Muutaman vuoden työskentelin it-konsulttina ja tällä hetkellä työskentelen Nesteellä RPA kehittäjänä. RPA on lyhenne robotti prosessiautomaatiota eli automatisoin prosesseja käyttäen tietotekniikkaa kuten koneoppimista ja tekoälyä.

Konetekniikan alalla sekä it-alalla olen tottunut työskentelemään pääsääntöisesti miesten kanssa. Joskus ainoanakin naisena oleminen ei ole vaikuttanut työhöni tai työympäristöön.

Suku merkitsee minulle historiaa sekä avaa osaksi sitä, kuka minä olen tänä päivänä.

Olen Timo, perheen isä ja ylpeä kolmesta teekkari tyttärestäni. Itsen opiskelin yli neljäkymmentä vuotta sitten Tampereen teknillisessä korkeakoulussa Konetekniikan osastolla teknillistä mekaniikkaa ja matematiikkaa. Tekniikka on aina kiinnostanut minua ja valinta insinööriopintoihin oli luonnollinen. Opiskeluriennoissa tekkarit käyttivät jo siihen aikaan haalareita, mutta ne olivat tyypillisesti kesätyöpaikalta “mukaan jääneitä” kuluneita työhaalareita.

Nykyisin olen eläkkeellä. Työurani tein Pöyry-yhtiöissä toimien suunnittelujärjestelmien kehityksessä eri tehtävissä ja eri toimistoissa ympäri maailmaa. Työ on vienyt perhettä asumaan muun muassa Pariisiin ja USA:aan.

Naisnäkökulmaan liittyen olen aina yrittänyt vakuuttaa tyttärilleni, että myös tytöt voivat osata ja pitää matematiikasta ja luonnontieteistä. Myös roolimallit voi unohtaa.

Suku ja perhe ovat minulle tärkeitä. Olen ollut Syyrin sukuseuran puheenjohtaja ja nykyisin toimin Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallituksen puheenjohtajana. Yritän myös päästä aina kaikkiin sukutapaamisiin, jotka ovat olleet mielenkiintoisia ja sukulaisia on aina mukavaa tavata.

Entisiä teekkareita: allekirjoittanut, Fanny, Anna ja Emma. Kuva: Timo Syrjäsen perhearkisto

Lopuksi haluamme kiittää Matilda Ihamuotilan muistosäätiötä stipendeistä, joita olemme kaikki saaneet vuosien varrella. Ne ovat olleet meille hyvä tuki, esimerkiksi ulkomaan opiskeluvaihtoissa. Stipendit ovat olleet osoitus siitä, että olemme osa sukua ja ne ovat kannustaneet meitä.

Kiitos,

Timo, Fanny, Anna ja Emma Syrjänen

ELÄMÄÄ ENGLANNISSA

Teksti: Heikki Kahila

Joskus yhteen vuoteen mahtuu monta asiaa, mutta enpä olisi uskonut kokevani muuttoa ensin Vaasasta Helsinkiin ja heti viiden kuukauden jälkeen Englantiin. Ensimmäisen muuton ollessa helpohkosti järjestetty paluu Isolle Kirkolle muutaman vuoden tauon jälkeen, muutto Englantiin olikin puoli vuotta kestävä prosessi, joka on pikkuhiljaa selätetty. Kerrataanpa mitä kaikkea vuoden aikana onkaan ehtinyt tapahtua.

Marraskuussa 2022 muutimme kumppanini Saaran kanssa Vaasasta vasta remontoimaamme asuntoon Helsingissä. Juuri kun tavarat olivat löytäneet paikkansa ja hiihtovauhti kevätlomalla löytynyt, minulle tarjottiin mahdollisuutta työskennellä kuuluisassa McLarenin F1-tallissa aerodynamiikan mallinnusmenetelmien kehittäjän roolissa. Lyhyen tuumailun jälkeen päätin astua uuteen seikkailuun ja lähteä katsomaan miltä formulamaailmassa näyttää. Olen seurannut formuloita koko ikäni, joten tietysti mahdollisuus päästä hyödyntämään ammatillista osaamistani F1-auton kehityksessä kiinnosti valtavasti.

Päätös tarkoitti muuttoa Lontoon kupeessa sijaitsevaan Wokingin kaupunkiin kesäkuussa. Brexitin jälkeisessä maailmassa tämä ei kuitenkaan ole niin helppoa, vaan ensimmäinen askel työsopimuksen hyväksymisen jälkeen oli aloittaa viisumin hakuprosessi, jossa minua auttoi työnantajan lisäksi aiheeseen perehtyneet juristit. Viisumihakemus edellytti kymmeniä erilaisia dokumentteja, todistusten kopioita, digitaalisia tunnistautumisia ja outoja yksityiskohtia. Sitä tuli muun muassa pohdittua, että mihin Englannin viranomaiset tarvitsevat tietoa vanhempieni ensitapaamisen paikasta 70-luvun Suomessa? Yllätyksekseni viisumini hyväksyttiin vain muutamassa päivässä, mikä kertoo siitä, miten Englannissa yritykset pystyvät halutessaan ostamaan ”Skilled Worker” -viisumille ohituskaistan ja välttämään tavanomaiset, jopa puolen vuoden käsittelyjonot.

Seuraavaksi vuorossa oli asumisjärjestelyiden miettiminen. Nopeasti kävi ilmi, että asunnon löytäminen ja vuokraus etänä Suomesta olisi käytännössä mahdotonta. Tämä tarkoitti elämää hoteleissa ja AirBnB-asunnoissa ensimmäisten kuukausien ajan. Pian kesäkuun alku koitti, lensin Englantiin ja asetuin taloksi AirBnB-huoneeseen Wokingin laitamalla sijaitsevaan taloon. Talossa asui lisäksi vanhempi brittipariskunta sekä muutama vaihtuva AirBnB-asukki. Viktoriaanisen ajan iso talo, isännän hoitama kaunis puutarha, kokolattiamatot sekä hieman hitaasti lämpenevä suihku: voisiko brittiläisempää kokemusta toivoa? Tämä ensimmäinen AirBnB osoittautui lopulta

onnenpotkuksi, sillä isäntäpariskunta oli erittäin avulias. He auttoivat minua selvittämään monia ensimmäisten viikkojen aikana eteen tulleita ongelmatilanteita aina asunnon etsinnästä paikallispolitiikan ymmärtämiseen.

Saapuminen uuteen maahan vailla virallista asuntoa voi aiheuttaa välillä odottamattomia vaikeuksia. Itse koin oravanpyörää muistuttavan tilanteen heti alkukesästä, mikä nyt lähinnä huvittaa: Jotta työnantajasi voi maksaa palkan tilillesi, tarvitset englantilaisen pankkitilin. Pankkitiliä taas et voi avata, ellei sinulla ole vakituista asuntoa. Vakituista vuokra-asuntoa taas on vaikea vuokrata, ellei omaa englantilaista pankkitiliä. Miten päästä eteenpäin? Itse kiersin ongelman siirtämällä osoitteeni paperilla vanhan opiskelukaverini luo Lontooseen, johon myös postini tuli kesän ajan, kunnes löysin oman asunnon. Samanlaisia kiertoteitä ja työnantajan suostuttelukirjeitä piti käyttää muun muassa puhelinliittymän avaamiseksi.

Lopulta löysin sopivan vuokra-asunnon, joka täytti suomalaisen korkeat standardit ja pääsin muuttamaan siihen kahden kuukauden AirBnB-kiertolaiselämän jälkeen. Tässä vaiheessa olin siis viettänyt kesän yksin eläen matkalaukkuelämää, mutta nyt pystyimme aloittamaan Saaran kanssa hänen viisumi- ja muuttoprosessin suunnittelun. Onneksi ”Skilled Worker” -viisumin saaneiden avopuolisoille on tarjolla erillinen viisumi, jonka hakuprosessi oli melko suoraviivainen ja nopea prosessi. Lopulta lokakuussa niin Saara kuin pakettiautollinen rahtia saapui Wokingiin, ja pystyimme asettumaan aloillemme uuteen kotiin.

Miltä työ Formula 1-maailmassa sitten on maistunut? Oikein hyvältä! On hienoa nähdä miten oman alani, laskennallisen virtausmekaniikan, panosta arvostetaan ja laskennallisten menetelmien kehittämiseen panostetaan aivan eri tavalla verrattuna kokemuksiini perinteisessä teollisuudessa. Nykyään jokainen osa, joka Formula-1 autoon suunnitellaan, mallinnetaan ensin tietokoneella ja sen vaikutus kierrosaikaan ennustetaan jo melko hyvällä tarkkuudella ennen osan valmistamista. Minun työnkuvani on pyrkiä parantamaan laskentamallien tarkkuutta ja nopeuttaa tietokoneen laskenta-aikaa, jotta aerodynamiikan ammattilaiset pystyvät toteamaan luonnoksensa toimivuuden nopeammin. Töissä ympärilläni on todella osaavia ihmisiä ja viimeisen puolen vuoden sisällä on tullut opittua valtavasti uutta, joten voin onnekseni todeta, että kyllä kannatti lähteä. On ollut myös hieno kokea McLarenin nousu F1-osakilpailujen voittajakandidaatiksi näin formulakauden jälkipuoliskolla. Hyvät suoritukset radalla ovat nostaneet ryhmähenkeä toimistolla ja tuoneet piristystä sumuisiin maanantaiaamuihin.

Vaikka päivät kuluvat nopeasti työn ja arkirutiinien merkeissä, olemme kuitenkin ehtineet tutustua Wokingiin ja paikallisiin ruokaherkkuihin, kuten brittiläisiin piiraisiin, joita viimeksi tänään

maistelimme. Ensi vuonna haluamme tutustua Englannin maaseutuun, pohjoisiin linnoihin sekä nauttia Lontoon kulttuuritarjonnasta. Nyt kuitenkin odotan jo joulunviettoa koto-Suomessa. Toivonkin rauhallista joulunaikaa kaikille lukijoille.

Häkkinen mestaruusauto toimii motivaation lähteenä toimistolla.

SUKUSEURAN KOKOUS TUORLASSA

Teksti: Sini Fabre, kuvat: Pirkko Laakso

Syksyinen sade ja merellinen tuulenpuuska toivottivat meidät tervetulleiksi Tuorlan majataloon. Elettiin jo lokakuuta, joten olimme varautuneet moiseen vastaanottoon. Edessämme parkkipaikalta avautui näkymä keltaiseen Tuorlan majataloon, jossa söimme heti alkajaisiksi lounaan. Paikalle oli kokoontunut lähes kolmekymmentä sukulaista.

Vasemmalla Tyyne Kahila, keskellä Timo Syrjänen ja oikealla Jukka Lindstedt.

Opas esittelemässä Frans Ihamuotilan piirustuksia.

Vasemmalla selin Rami Virtanen. Oikealla Tuomas Raatikainen, Kyllikki Raatikainen, Janne Rajala, ikkunan vieressä Juha Raatikaisen tytär Anna.

Emäntä toivotti meidät tervetulleiksi mummolan tunnelmaa henkivään ravintolaan vanhoine ryijyineen ja kotoisan oloisine narskuvine latioineen. Lounaspöytä notkui lämpimästä ruoasta ja herkuista. Syötyämme pidimme lyhyen kokouksen, jonka jälkeen Tuorlan historiaan perehtynyt opas tuli kertomaan meille paikallisesta historiasta. Oppaan mukaan ensimmäinen maininta Tuorlasta ajoittuu 1500-luvun alkuun. Kaarinassa sijaitseva Kuusiston piispanlinna rakennettiin 1300-luvun alussa. Tuorlassa toimi piispan karjatila, vaikka pääasiallinen tuotto tuli rukiin, kauran ja papujen viljelystä. 1600-luvulla kartanolla vaihtuivat omistajat tiuhaan tahtiin. Sabelfana-suku oli läänityksen haltijana vuonna 1602. Tila myytiin vuosisadan puolivälissä ja taas uudestaan 1680-luvulla, jolloin Arpin suku teki tilasta ratsutallin. 1700-luvulla Tuorlassa toimi villan vanutuslaitos. Heikkoon kuntoon päätyneitä rakennuksia alettiin korjata vuosisadan lopulla, kun Bremerin kauppiassuku osti Tuorlan maat ja rakennukset. 1800-luku oli Tuorlan loistokkainta aikaa rikkaiden omistajasukujen ansiosta. Uutta rakennettiin kuten myllyn ja Vuotilan rakennus ja jo ennestään olevia rakennuksia laajennettiin. Tuorlan maita laajennettiin liittämällä siihen uusia tiloja. Vuosisadan vaihteessa tilalla toimi maanviljelyskoulu, jonka toiminta kesti vain kaksi vuotta. Tilalla oli tyttöjen puutarhakoulu ja Suomen ensimmäiset tarkastuskarjakkokurssit. Niinä vuosina Tuorlassa käytettiin Suomen ensimmäistä lypsykonetta. Tuorlan omistajat vaihtuivat tiuhaan, ja sen vuoksi koulu lakkautettiin. 1900-luvulla naapuritilan maiden liittämisen seurauksena rajat laajentuivat merenrantaan. Vuonna 1924 kunnallisneuvos Haikio osti Tuorlan. Pian tämän jälkeen päärakennus ja eläinrakennusyhdistelmä kunnostettiin Erik Bryggmanin johdolla. Haikio viljeli maita parinkymmenen vuoden ajan, jonka jälkeen, vuonna 1944 hän lahjoitti tilan Turun yliopistolle. Haikion toiveesta yliopisto perusti vuonna 1946 kaksivuotisen maanviljelyskoulun. Vuonna 1972 yliopisto luopui Tuorlasta, vaikka se oli jo aloittanut rakentaa Tuorlaan vuonna 1950 tähtitieteellisoptista asemaa. Tila päätyi 1974 Suomen valtion omistukseen, minkä jälkeen kolmas maanviljelyskoulu aloitti toimintansa. 1980-luvulla tila laajentui uudella koulurakennuksella, kasvihuoneilla, ja asuntoloilla, ja 1993 Tuorla ja Paimion metsätalousoppilaitos yhdistyivät, jonka seurauksena siitä tuli Varsinais-Suomen maaseutuoppilaitos. Tuorlan Majatalo aloitti toimintansa vuonna 1999. Tällä hetkellä tilan pinta-ala on yli 300 hehtaaria , josta runsaat puolet on viljeltyä maata. Vuonna 2012 Paraisten kalakoulun, Kaarinan sosiaalialan oppilaitoksen ja Varsinais-Suomen maaseutuoppilaitoksen yhdistävä Peimarin koulutus kuntayhtymä käynnisti toimintansa. Turun yliopiston alaisen Tuorlan observatorion yhteyteen avattiin Tuorlan planetaario

vuonna 2008. Vuonna 2020 yliopiston toiminta loppui ja omistajuus siirtyi Tuorlan Tähtitornit Oy:n omistukseen.

Lopuksi näytin mukamani tuomia kääröjä, Frans Ihamuotilan tekemiä piirustuksia lahonneista sivurakennuksista ja rehuvaava-asta. Päivä päättyi Tuorlan observatorioon, jossa katsoimme elokuvan revontulista ja niiden synnystä. Esittelykierrokselle ei ehditty, sillä ennen observatorioon pääsyä jouduimme odottamaan tovin paikan omistajaa päästämään meidät sisään.

Fransin yhteys Tuorlaan

Eva-tädin *Kerrontaa*-teoksesta selviää, että Tuorla oli Fransille ennen ostoharkintaa tuttu paikka, sillä Frans opiskeli vuosina 1895 – 1897 maanviljelijäkoulussa, jonka jälkeen hän toimi Tuorlassa työnjohtajana ja käytännöllisten aineiden apuopettajana. Näin ollen Fransin tekemät piirustukset ovat todennäköisesti peräisin tuolta ajalta. Eva-tädin mukaan Frans oli vakavasti harkinnut Artturi- ja Rikhard-veljiensä kanssa Tuorlan ostoa. Koska Matilda-äidin mukaan Tuorla oli pinta-alaltaan aivan liian iso, veljekset päättivät kuunnella ‘järjen ääntä’ ja päätyivät näin ollen Histaan.

Talonkaupoilla

Fransilla ja veljeksillään oli Ihamuotilan talon myynnin eli 1898 jälkeen Eva-tätiä lainaten ‘aina talon osto mielessään’. Frans osti heti ensi töikseen Paimiossa sijaitsevan Kotulan talon, jonka hän piti muutaman vuoden. Sen myytyä hän osti vuonna 1900 Turun Sepän- ja Sirkkalankadun kulmassa sijaitsevan koulutalon, johon asettui asumaan Matilda-äiti. Frans puolestaan lähti Nokian kartanoon tilanhoitajaksi vuosiksi 1901-1904. Veljekset löysivät vuonna 1904 Histan kartanon Espoosta. Janne ei ollut kiinnostunut Histasta, joten omistajuus jaettiin kolmeen osaan. Mandi-sisko, Matilda-äiti ja Rikhard omistivat yhden kolmanneksen, toisen omisti Artturi ja kolmannen Frans. Kuten Eva-täti totesi kirjassaan Histan ostoon tarvittiin lainaa, siksi korot ja kuoletukset painoivat. Artturia kohtasi vakava sairaus, joten Frans päätti heittää Histan omistuspaperinsa tuleen. Kuten Eva-täti täsmentää, omistajat sopivat keskenään myöhemmin, että Histasta maksettaisiin vuosittainen korvaus asianaomaisille. Mandi-sisko ja Matilda-äiti kulkivat ilmeisesti Sepänkadun talon ja Histan väliä tiheään. Veljekset kiersivät eri paikkakuntia alituisen siinä toivossa, että kullekin löytyisi ihannetila. Jokaiselle löytyi lopulta jotakin: Janne hankki itselleen Ylöjärveltä Suojaisten kartanon vuonna 1912, Kustaa Sääksmäellä sijaitsevan Teristen

kartanon 1910-luvun lopulta, Rikhard Vaarniemen kartanon vuonna 1932 ja Frans Turussa, Luostarin- ja Vuorikadun kulmatalon vuonna 1918 sekä hieman myöhemmin, vuonna 1921 Fridhemin. Frans oli vanhuuden päivillään ollut pitkään Turun keskustassa sijaitsevan Betel-kirkon yhtenä osakkaana. Lainat ja niiden korot vaativat jatkuvaa ja sääntillistä seurantaa. Eva-täti mainitseekin, että Frans merkitsi ylös tilikirjoihinsa jokaisen käyttämänsä summan. Sata vuotta sitten lainaa otettiin vasta silloin, kun oli kertynyt säästöjä. 1920-luvulla Suomen sisällissota ja Espanjantauti sekä New Yorkin pörssiromahdus vaikuttivat kukin omalta osaltaan talouteen, sota ehkä enemmän kuin itse tauti. Inflaatio vei osansa, rahanarvo heitteli. Kaikesta huolimatta asiat ottivat sujuakseen tarkan ja sääntillisen seurannan tuloksena.

Vesanderit.

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖ
MYÖNNETYT STIPENDIT 2023

A-haarasta oli yhteensä 20 hakijaa ja saajaa, joista seitsemän antoi suostumuksensa nimen julkaisuun.

Nimi	Myönnetty summa
Ihamuotila Ada	1500 €
Ihamuotila Fabian	850 €
Ihamuotila Markus	1500 €
Ihamuotila Mikko	1500 €
Kahila Timo	500 €
Liukkonen Lilja	750 €
Syrjänen Sointu	750 €
Virta Asta	500 €
Yhteensä	19100 €

B-haarasta oli neljä hakijaa ja saajaa, joista kaksi antoi suostumuksensa nimien julkaisuun.

Nimi	Myönnetty summa
Järvinen Pauliina	1500 €
Olkkonen Mikko	850 €
Yhteensä	3850 €

SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2023

Puheenjohtaja Jukka Kahila

Suuntakuja 3, 15870 HOLLOLA
Puh: 03-7804059, työ 03-5538441,
Gsm 040 8411739
Email: jukka.kahila@huurre.com

Kokoussihteeri Janne Rajala

Puistokuja 3 A 14, 05400 JOKELA
Gsm 044 278 7070
Email: janne.rajala@saunalahti.fi

Varapuheenjohtaja Tuulikki Koskinen

Malkapolku 4B, 00630 HELSINKI
Puh: 040 591 7067

Rahastonhoitaja Antti Pakula

Pahkalaukkaantie 731, 21360 LIETO AS.
Gsm 040 7578665
Email: antti.pakula@kolumbus.fi

Sirkka Vainio

Paavaistentie 7, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322130, Gsm 0400 798 677

Ulla Vesander

Kumpulanportti 3 C 11, 00520 HELSINKI
Puh: 09-799915, Gsm 050 323 5433
Email: uvesander@netti.fi

Marja Äärilä

Pekolanraitti 8 E 42, 30100 FORSSA

Sini Fabre

Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Email: sinifabre4@gmail.com

Webmaster Matti Saarinen

Pokkolantie 21, 21420 LIETO
Puh. 0400829417
Email: matti.saarinen@elisanet.fi

Syyrin Sanomien toimittaja

Sini Fabre
Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Email: sinifabre4@gmail.com

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

<http://www.syyrinsukuseura.com>

Perustettu 16.9.1984

Jukka Kahila pitämässä kokousta. Kuva: Pirkko Laakso.